

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 бр. 37/17
21.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа и судија Милимира Лукића, Наде Зеца, Бојане Пауновић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин као записничарем, у кривичном предмету **окривљеног АА**, због кривичног дела кријумчарење из члана 230 став 2 у вези става 1 и у вези члана 33 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног адв. Момчила Булатовића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр. 117/17 од 19.10.2017. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 Законика о кривичном поступку у присуству заменика тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљеног АА и његовог браниоца адв. Момчила Булатовића дана 21.03.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Момчила Булатовића и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр. 117/17 од 19.10.2017. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр. 117/17 од 19.10.2017. године одлучено је да остаје на снази пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала К-По1 бр. 114/10 од 23.05.2011. године која је осим у погледу одлуке о трошковима, потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 бр. 12/12 од 03.12.2012. године, а којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела кријумчарења из члана 230 став 2 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

На основу одредбе члана 63 став 3 и 3 Кривичног законика у казну затвора окривљеном АА урачунато је време које је провео у притвору почев од 21.03. па до 05.04.2007. године по решењу Општинског суда у Зрењанину Ки.бр. 88/07 од 21.03.2007. године, новчана казна у износу од 30.000,00 динара која му је изречена правноснажним решењем комисије за царинске прекршаје Царинарнице Зрењанин број 10-П-55/2007 од 19.07.2007. године, тако што се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне има рачунати као један дан казне затвора као и време проведено на издржавању казне затвора почев од 30.12.2015. па до 21.09.2016. године које је окривљени АА издржавао у просторији где станује сходно решењу Вишег суда у Београду Су.63/14 од 26.08.2014. године.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног изршења.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног адв. Момчило Булатовић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП и повреде из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи тако што ће према окривљеном АА одбити оптужбу за кривична дела из члана 230 став 2 Кривичног законика односно стави ван снаге пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала К-По1 бр. 114/10 од 23.05.2011. године, а која је осим у погледу одлуке о трошковима, потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 бр. 12/12 од 03.12.2012. године.

У жалби је захтевано да на седницу већа другостепеног суда буду позватни окривљени АА са браниоцем како би јој присуствовали.

Тужилац за организовани криминал у писменом изјашњењу Ктж.бр.1/18 од 03.01.2018. године предложио је да се жалба одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа у присуству заменика тужиоца за организовани криминал Миленка Мандића, окривљеног АА и његовог браниоца адв. Момчила Булатовића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби и по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалба је неоснована.

Према наводима жалбе браниоца окривљеног АА првостепена пресуда донета је уз битну повреду поступка из члана 438 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку јер се ради о већ правноснажно пресуђеној ствари, али и уз битну повреду поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку јер је суд за своју одлуку дао потпуно нејасне и неразумљиве разлоге.

Међутим, имајући у виду стање у списима предмета и разлоге првостепеног суда које у свему као правилне прихвата и овај суд наводе из жалбе браниоца окривљеног АА о учињеној битној повреди поступка, Апелациони суд у Београду,

Посебно одељење оцењује неоснованим.

Првостепени суд је и у поновљеном поступку правилно нашао да окривљени АА није осуђиван за истоврсне или исте радње у прекршајном поступку који је против окривљеног вођен пред комисијом за царинске прекршаје Царинарнице Зрењанин.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 12/12 од 03.12.2012. године, потврђена је осим у делу одлуке о трошковима пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.114/10 од 23.05.2011. године којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела кријумчарења из члана 230 став 2 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. У том поступку цењен је навод одбране да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Иако се дакле не ради о чињеници која је нова, првостепени суд је својим решењем број Кв-По1.бр.64/16 од 30.06.2016. године дозволио понављање кривичног поступка сходно одредби члана 473 тачка 4 Законика о кривичном поступку и у новом поступку ценећи исте наводе одбране нашао да се не ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Из списка предмета Царинарнице Зрењанин број 10–П-130/2008 несумњиво је утврђено да је окривљени АА решењем Министарства финансија – Управа царина, Царинарница Зрењанин од 19.10.2009. године, а које решење је потврђено решењем Вишег прекршајног суда – Одељења у Новом Саду Ш-311 Прж. бр.30138/10 од 29.03.2011. године оглашен кривим што је у периоду од почетка 2007., па до 21.03.2007. године **као власник робе ову имао у поседу и располагао у магацинском простору у ... и то 12.141,8 боксова цигарета марке “Ronson”, “Fain 120” плави, “Fain 120” црвени и “Fain 120” зелени и дуван у листу тип “Berlej” тежине 2990 килограма пакован у бале – за коју је знао да није пријављена улазној царинској контроли приликом уноса у царинско подручје.**

У поступку пред судом изведеним доказима несумњиво је утврђено да се окривљени АА у периоду од јануара до марта месеца 2007. године бавио прикривањем и растурањем неоцарињене робе, тако што је у улици ... у ... омогућио смештај неоцарињених цигарета НН лицима “...” и “...” у укупној количини од 106 мастер картона цигарета неутврђене марке и произвођача, 4315 боксова цигарета марке “Fain 120” црвени, 325 боксова цигарета марке “Fain 120” плави, 49 боксова цигарета марке “Fain 120” зелени произвођача “Virginia tobako france”, 9246 боксова цигарета марке “Ronson” произвођача “Austria tabako” и “Britis Ameriken tobako”, 2175 боксова цигарета марке “Fain 120” плави, 620 боксова цигарета марке “Fain 120 lajt” црвени и 55 боксова цигарета марке “Fain 120 lajt” зелени ментол и 33 бале необареног дувана – да је ову робу делом растурао на тај начин што је почетком марта месеца 2007. године НН лицу “...” превезао 106 мастер картона неоцарињених цигарета и то теретним моторним возилом “Volvo”, регистарских ознака ЗР 546-15 са полуприколицом, регистарских ознака ... у место Млада Болеслава у Републици Чешкој и ове испоручио, при чему су цигарете биле скривене у посебно начињеном бункеру у предњем делу камиона, а дана 20.03.2007. године превозио за исто лице, истим возилом неоцарињене цигарете у количини од 4315 боксова цигарета марке “Fain 120” црвени, 325 боксова марке “Fain 120”, плави и 49 боксова цигарета марке “Fain 120” зелени – приликом које

испоруке је заустављен од стране саобраћајне полиције која му је означене цигарете приликом претреса одузела, док је преостали део прикривених цигарета у магацину у ... пронађен и одузет од стране овлашћених службеника МУП-а Републике Србије дана 21.03.2007. године.

Иако је и у прекршајном и у кривичном поступку реч о истом окривљеном и о животном догађају који се одиграо у истом временском периоду правилно налази првостепени суд и на страни 9 образложења побијане пресуде последњи став и на страни 10 образложења први став за то даје јасне разлоге да дела због којих се окривљени гони нису иста, те да се у конкретном случају не ради о правноснажно пресуђеној ствари у смислу одредбе члана 438 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку.

На основу одредбе члана 478 став 3 тачка 1 Законика о кривичном поступку првостепени суд је правилно оставио на снази пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење за борбу против организованог криминала К-По1 бр. 114/2010 од 23.05.2011. године која је осим у погледу одлуке о трошковима – потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 По1 бр. 12/12 од 03.12.2012. године, а којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела кријумчарења из члана 230 став 2 Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, при чему му је правилном применом одредбе члана 63 став 1 и 3 Кривичног законика у казну затвора урачунао време проведено у притвору затим новчану казну у износу од 30.000,00 динара која му је изречена правноснажним решењем комисије за царинске прекршаје Царинарнице Зрењанин, као и време проведено на издржавању казне затвора почев од 30.12.2015. године па до 21.09.2016. године када му је решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кв-По1 бр. 458/16 од 21.09.2016. године обустављено извршење казне по пресуди Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 бр. 114/10 од 23.05.2011. године.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, са свега напред наведеног неоснованим оцењује супротне наводе жалбе браниоца окривљеног АА и указивање да је окривљени два пута кажњен за исто, односно да је у конкретном случају повређен принцип **ne bis in idem**.

Жалбом браниоца окривљеног АА се указује и да је побијана пресуда донета уз битну повреду поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку јер су дати разлози суда у томе да је чињенични опис прекршаја из члана 332 став 2 и 3 у вези члана 334 став 1 царинског закона битно различит од чињеничног описа кривичног дела из члана 230 став 2 Кривичног законика – нејасни. Бранилац посебно указује на део образложења решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 бр. 352/15 од 30.09.2015. године у коме је наведено да постојање идентитета између радње осуђеног, описаног у прекршајном и у кривичном поступку не подразумева потпуну језичку подударност описа његовог поступања.

У конкретном случају међутим не ради се о језичкој подударности. Окривљени АА није спорио да је не оцарињену робу преносио, односно превозио у два наврата, почетком марта 2007. године 106 мастер картона неоцарињених цигарета и испоруку ових у Републику Чешку НН лицу "...” као и дана 20.03.2007. године када је за исто

лице превозио неопаришене цигарете, а којом приликом је заустављен од стране саобраћајне полиције која је сакривљену робу пронашла и одузела.

Разлози првостепеног суда супротно наводима жалбе браниоца окривљеног АА су потпуно јасни и у свему сагласни чињеницама које произилазе из списка предмета па се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку.

Чињенични опис прекршаја из решења Царинарнице Зрењанин број 10 П 55/2007 од 19.07.2007. године не само што не садржи радње окривљеног АА везано за превоз неопаришене робе (јер није елемент бића прекршаја како то бранилац у жалби указује) већ не обухвата ни радњу односно догађај почетком марта месеца 2007. године за превоз 106 мастер картона неопаришених цигарета и испоруку у Републику Чешку НН лицу "...".

Преношење робе преко царинске линије тако што се избегавају мере царинског надзора – јесте царински прекршај, међутим ако се остваре и друга обележја па и бављење преношењем овакве робе – прекршај прераста у основни облик кривичног дела из члана 230 КЗ.

Како је то већ напред наведено окривљени АА признао је извршење кривичног дела у инкриминисаном периоду и предузете радње – продавање, прикривање и растурање, а с обзиром на количину и вредност робе – цигарета и дувана очигледно је да се окривљени кријумчарењем бавио у чему је спречен поступањем полиције што све не представља законско обележје прекршаја већ ово кривични закон квалификује као кривично дело из члана 230 став 2 у вези става 1 Кривичног законика.

Са свега напред изнетог Апелациони суду Београду, Посебно одељење оцењујући у свему као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА одлучио је као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку.

**Записничар,
Драгана Лужњанин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Верољуб Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић